

2008 m. balandžio 24 d., ketvirtadienis

8. griežtai smerkia po rinkimų taikomą politinę prievartą ir žmogaus teisių pažeidimus, nukreiptus prieš opozicijos partijų rėmėjus;
9. smerkia tai, kad pastarosiomis savaitėmis buvo suimta beveik tuzinas užsienio žurnalistų, ir ragina nedelsiant panaikinti visus spaudos ir susirinkimų laisvės apribojimus bei užsienio naujienų agentūroms leisti laisvai patekti į Zimbabvę; be to, ragina nedelsiant išlaisvinti 36 piliečius, suimtus per taikią protesto prieš delsimą paskelbti rezultatus akciją;
10. palankiai vertina tai, kad Pietų Afrikos krovikai atsisakė iš Kinijos krovininio laivo „An Yue Jiang“ iškrauti ginklus, kurie buvo skirti Zimbabvės saugumo pajėgoms; ragina visas Pietų Afrikos vystymosi bendrijos šalis visuose savo uostuose atsisakyti iškrauti laivo „An Yue Jiang“ krovinių;
11. ragina Kinijos vyriausybę nutraukti ginklų eksportą į Zimbabvę ir laivui „An Yue Jiang“ įsakyti nedelsiant sugrįžti į Kinijos teritorinius vandenius;
12. ragina Tarybą užtikrinti, kad visos valstybės narės drausmingai taikytų esamas ribojančias priemones;
13. ragina Tarybą ir Komisiją pagreitinti rengimą priemonių paketo, įskaitant neatidėliotiną ekonominę pagalbą, kuriomis bus pasinaudota kai tik Zimbabvėje įvyks demokratinių pasikeitimų, ir derinti šias priemones su platesniąja tarptautine bendruomene;
14. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Didžiojo aštuoneto šalių vyriausybėms, Zimbabvės ir Pietų Afrikos Respublikos vyriausybėms ir parlamentams, Britanijos tautų sandraugos generaliniam sekretoriui, Jungtinių Tautų Generaliniam Sekretoriui, Afrikos Sąjungos Komisijos ir Vykdančiosios tarybos pirmininkams, Visos Afrikos Parlamentui, Pietų Afrikos vystymosi bendrijos generaliniam sekretoriui ir jos šalių vyriausybėms.

Moterų teisės Irane

P6_TA(2008)0185

2008 m. balandžio 24 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl moterų teisių Irane

(2009/C 259 E/19)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2008 m. vasario 25 d. Tarybos deklaraciją dėl siūlomo teisės akto dėl baudžiamosios teisės Irane,
- atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl Irano, ypač į rezoliucijas dėl žmogaus teisių, o ypač į 2007 m. spalio 25 d. ⁽¹⁾ ir 2008 m. sausio 31 d. ⁽²⁾ rezoliucijas,
- atsižvelgdamas į EP Užsienio reikalų komiteto pranešimą ⁽³⁾ dėl ES metinio pranešimo apie žmogaus teises pasaulyje ir ES politiką šiuo klausimu,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2007)0488.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0031.

⁽³⁾ A6-0153/2008.

2008 m. balandžio 24 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų (JT) Generalinės Asamblėjos rezoliucijas, o ypač į 2007 m. gruodžio 18 d. rezoliuciją Nr. 62/168 dėl žmogaus teisių padėties Irano Islamo Respublikoje ir į 2007 m. gruodžio 18 d. rezoliuciją Nr. 62/149 dėl mirties bausmės moratoriumo,
 - atsižvelgdamas į JT Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją, Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą, Tarptautinį ekonominių, socialinių ir kultūrinių teisių paktą, Tarptautinę konvenciją dėl visų formų rasinės diskriminacijos panaikinimo ir Vaiko teisių konvenciją, kuriuos Iranas yra pasirašęs,
 - atsižvelgdamas į 2-ąjį Europos Parlamento ir Irano Islamo Respublikos Majlis (Islamo konsultacinė taryba) susitikimą, vykusį Teherane 2007 m. gruodžio 7–9 d., ir pranešimą dėl šio susitikimo,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 115 straipsnio 5 dalį,
- A. kadangi nuo Milijono parašų už teisinę moterų ir vyrų lygybę Irane kampanijos pradžios 2006 m. rugpjūčio 27 d. daugiau kaip 70 aktyvistų buvo suimta arba kitaip persekiojama už jų taikingas pastangas siekiant pakeisti teisės aktus; kadangi Irano valdžios institucijos daug kartų blokavo kampanijai skirtą tinklavietę,
- B. kadangi didėja represijos prieš moterų teisių gynėjus Irane ir per pastaruosius dvejus metus daugiau kaip šimtas jų buvo suimta, tardoma arba nuteista, o Irano vyriausybė surinko daugiau kaip 1 milijoną EUR užstato; kadangi uždaryti moterų teises ginantys laikraščiai, žurnalai ir transliuotojai, įskaitant žymiausią moterų teises propaguojantį žurnalą „Zanan“, kuris veikė daugiau kaip 17 metų ir buvo uždarytas 2008 m. sausio 28 d.,
- C. kadangi žymi minėtos kampanijos narė, moterų teisių ir aplinkos gynėja Khadijeh Moghaddam buvo suimta 2008 m. balandžio 8 d. ir išlaisvinta tik neseniai sumokėjęs didelį 1 milijardo IRR (maždaug 50 000 EUR) užstatą,
- D. kadangi bendra žmogaus teisių padėtis Irane nuo 2005 m. vis blogėjo ir kadangi 2007 m. vien įvykdytų mirties bausmių skaičius beveik padvigubėjo, taigi Iranas tapo šalimi, kurią pagal vienam gyventojui tenkantį mirties bausmių skaičių lenkia tik Saudo Arabija, be to, tik šiose dviejose valstybėse ir Jemene mirties bausmės vykdomos už nusikaltimus, kuriuos įvykdė jaunesni nei 18 m. asmenys,
- E. kadangi bent dešimčiai moterų (Iran, Khayrieh, Kobra N., Fatemeh, Ashraf Kalhori, Shamameh Ghorbani, Leyla Ghomi, Hajar bei seserims Zohreh ir Azar Kabiriniat), taip pat dviem vyrams (Abdollah Farivar ir dar vienam Afganistano piliečiui) vis dar gresia nužudymas užmėtant akmenimis,
- F. kadangi Mokarrameh Ebrahimi ir jos partneris, jos vaikų tėvas, buvo pasmerkti mirčiai užmėtant akmenimis vien už tai, kad palaikė nesantuokinius santykius, nors šis elgesys nelaikomas nusikaltimu pagal tarptautines teises normas; kadangi Vyriausiasis vadovas Ali Khamenei suteikė Mokarrameh Ebrahimi malonę po 11 metų kalėjimo ir 2008 m. kovo 17 d. ji su savo jaunesniu 5 m. sūnumi buvo išlaisvinta, tačiau, deja, tik po to, kai jos partneris Ja'Faras Kianis 2007 m. liepos mėn. buvo nužudytas užmėtant akmenimis,
- G. kadangi neseniai teismų sistemos vadovas Ayatollah Seyyed Mahmoud Hashemi Shahroudi priėmė svarbų sprendimą ir panaikino kaltinamąjį nuosprendį žmogžudyste kaltinamos laikinosios žmonos Shahla Jahed byloje, nes nustatė, kad pirmą kartą nagrinėjant bylą, kai ji buvo pripažinta kalta dėl jos laikinojo vyro nuolatinės žmonos nužudymo, buvo padaryta „procesinių klaidų“,
- H. nors pastaraisiais metais moterų teisių padėtis šiek tiek pagerėjo, pvz., apatinė amžiaus, nuo kurio mergaitės gali tuoktis, riba padidinta nuo 9 iki 13 metų, išsiskyrusioms moterims gali būti suteikta teisė globoti savo sūnus iki jiems sukaks 7 metai (anksčiau jos galėjo globoti savo sūnus tik iki jiems sukaks 2 metai), be to, moterys dabar gali teikti teisinę pagalbą, kreiptis dėl skyrybų arba atsisakyti leisti savo vyrui vesti antrą žmoną,

2008 m. balandžio 24 d., ketvirtadienis

- I. tačiau kadangi neseniai Irano parlamente buvo pateiktas „šeimos apsaugos“ įstatymo projektas, kuriame toliau bandoma įteisinti poligamiją, laikinąsias santuokas, vienašališką ir ginčytiną vyrų teisę į skyrybas ir į vaikų globą,
- J. kadangi Iranas vis dar nepasirašė Konvencijos dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims,
 1. teigiamai vertina Khadijeh Moghaddam ir Mokarrameh Ebrahimi išlaisvinimą, taip pat atkreipia dėmesį į Irano Vyriausiojo vadovo ir teismų sistemos vadovo vaidmenį šiais atvejais; ragina išlaisvinti Shahlą Jahed;
 2. griežtai smerkia represijas prieš pilietinės visuomenės judėjimus Irane, be kita ko, nukreiptas prieš moterų teisių gynėjus, pvz., dalyvavusius minėtoje kampanijoje; ragina Irano valdžios institucijas sustabdyti žmonių, taikiai besinaudojančių savo teisėmis į žodžio, susivienijimų ir susirinkimų laisvę, užpuldinėjimus, bauginimus bei persekiojimą ir nedelsiant besąlygiškai paleisti visus sąžinės kalinius; primena savo 2007 m. spalio 25 d. ir 2008 m. sausio 31 d. rezoliucijas;
 3. pripažįsta, kad, nepaisant vyraujančios teisinės nelygybės, moterys Irano visuomenėje atlieka aktyvų ir svarbų vaidmenį, o tai gali suteikti įkvėpimo ir vilties moterims kitose regiono šalyse;
 4. ragina Irano parlamentą ir vyriausybę pakeisti diskriminacinio pobūdžio Irano teisės aktus, pagal kuriuos moterims neleidžiama, *inter alia*, eiti aukščiausių valstybės pareigų ir būti paskirtoms teisėjomis, joms nesuteikiama lygių teisių su vyrais santuokos, skyrybų, vaikų globos ir paveldėjimo srityse, taip pat nustatoma, kad jų liudijimas teisme vertas tik pusės vyro liudijimo; mano, kad kai kuriais atvejais dėl šios nelygybės gali padidėti moterų įvykdomų smurtinių nusikaltimų skaičius;
 5. dar kartą griežtai smerkia mirties bausmę apskritai, ragina nedelsiant sustabdyti mirties bausmių vykdymą Irane, taip pat yra pasibaisėjęs dėl to, kad Irane ir toliau didžiausias mirties bausmių, įvykdytų nusikaltėliams vaikams, skaičius pasaulyje, ir dėl to, kad užmėtymo akmenimis moratoriumas vis dar nėra visiškai įgyvendintas;
 6. atkreipia dėmesį į teismų sistemos vadovo M. H. Shahroudi neseniai paskelbtus nurodymus, kuriuose draudžiama be išankstinio sutikimo viešai vykdyti mirties bausmes ir ilgam laikui įkalinti nepateikus kaltinimo;
 7. ragina naujai išrinkto Irano Majlis narius skubiai atlikti numatytus Irano baudžiamojo kodekso pakeitimus, siekiant panaikinti užmėtymą akmenimis ir mirties bausmes nusikaltėliams vaikams, imtis veiksmų siekiant mirties bausmės moratoriumo, suderinti Irano teisės aktus su tarptautiniais žmogaus teisių įsipareigojimais ir ratifikuoti Konvenciją dėl visų formų diskriminacijos panaikinimo moterims;
 8. ragina Tarybą ir Komisiją atidžiai stebėti žmogaus teisių padėtį Irane, konkrečius žmogaus teisių pažeidimų atvejus aptarti su atitinkamomis valdžios institucijomis ir per antrą 2008 m. pusmetį pateikti Parlamentui išsamią ataskaitą šiuo klausimu, įskaitant pasiūlymus dėl projektų, kurie galėtų būti finansuojami pagal Europos demokratijos ir žmogaus teisių rėmimo pasaulyje finansinę priemonę ⁽¹⁾;
 9. paveda savo Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Vyriausiajam Bendrosios užsienio reikalų ir saugumo politikos įgaliotiniui, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, JT Generaliniam Sekretoriui, JT Saugumo tarybai, JT Žmogaus teisių tarybai, Irano teismų sistemos vadovui ir Irano Islamo Respublikos vyriausybei bei parlamentui.

(¹) OL L 386, 2006 12 29, p. 1.